

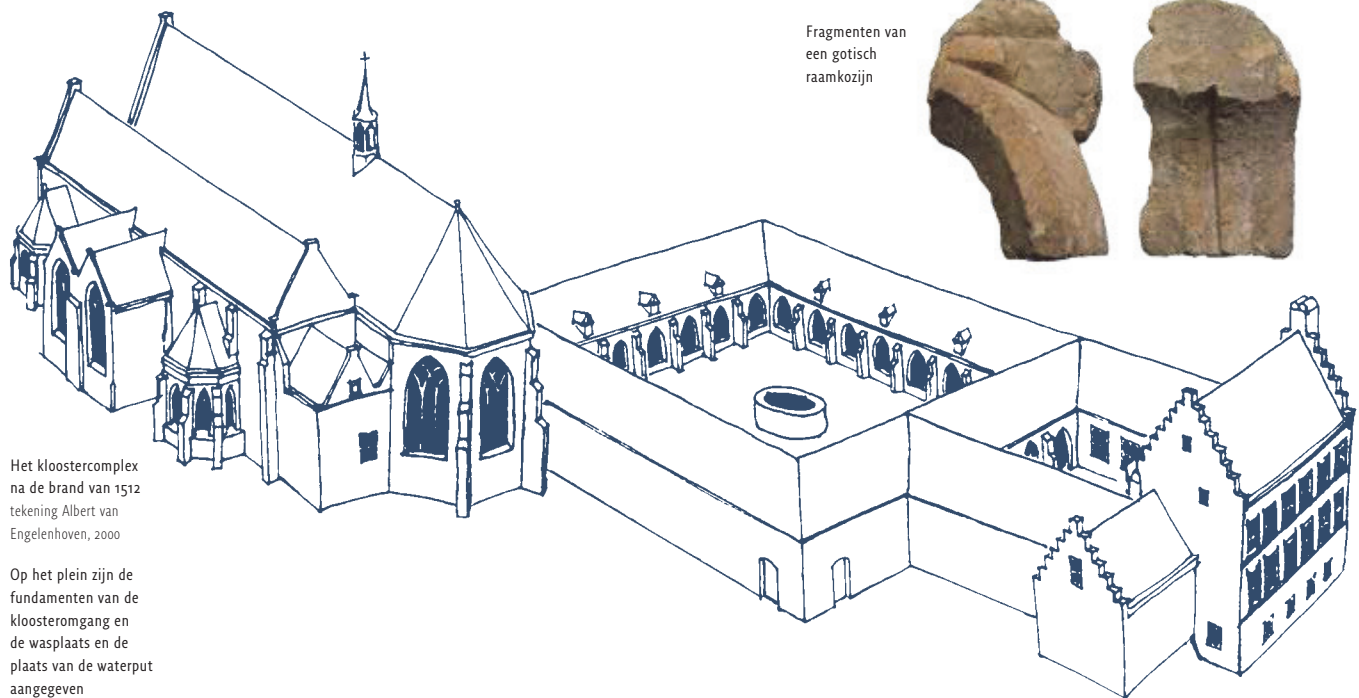
Gewijde grond

onder Het Hof van Nederland

MARC DORST

Tijdens de verbouwing van het voormalige augustijnenklooster tot Hof van Nederland is op het plein verschillende keren gegraven voor de aanleg van regenwatergoten en het planten van bomen. Ook voor archeologisch onderzoek was het plein een interessante en spannende locatie.

Fragmenten van een gotisch raamkozijn

Het kloostercomplex na de brand van 1512
tekening Albert van Engelenhoven, 2000

Op het plein zijn de fundamente van de kloosteromgang en de wasplaats en de plaats van de waterput aangegeven
foto Jeroen Musch

Het augustijnenklooster op de plek van het huidige Hof werd vermoedelijk in 1275 gesticht. Waarschijnlijk bestond het in de oudste fase uit een eenvoudige kerk en enkele kloostergebouwen die in de volgende eeuwen zijn uitgebreid. Door een grote brand in 1512 gingen alle kloostergebouwen geheel verloren. De nu aanwezige bebouwing van het Hof betreft de voormalige kloosteromgang en bijgebouwen van het ná 1512 herbouwde klooster.

SPOREN VAN BRAND

Bij een eerdere restauratie van het Hofcomplex, tussen 1969 en 1972, is er ook op het plein gegraven. Hierbij zijn funderingen van een deel van de kloosteromgang, de wasplaats en de waterput van het middeleeuwse klooster gevonden. Omdat de resten destijds niet archeologisch zijn

onderzocht, was de recente verbouwing voor de stadsarcheologen een uitgelezen kans om de funderingen te bekijken en te documenteren. Op 70 centimeter onder de bestrating zijn de funderingen van het oostelijke deel van de kloosteromgang en het wasgebouw of lavatorium gevonden. De gang was gevuld met een dikke laag verbrand puin en houtskool; een duidelijke aanwijzing van de brand in 1512 en de daarop volgende sloop van het middeleeuwse klooster. In de puinlaag zijn verschillende natuurstenen bouwblokken gevonden van een gotisch raamkozijn.

BEGRAVEN BIJ DE MONNIKEN

In het midden van het middeleeuwse kloosterhof lag een grote waterput met een diameter van drie meter. Een grote verrassing was dat hier ook graven aanwezig waren. Het gaat om mensen die begraven zijn in de periode tussen de brand van 1512 en de sluiting van het klooster in 1572. Er zijn zeven graven gevonden, van mensen in alle leeftijdscategorieën: jonge kinderen, volwassenen en vermoedelijk zelfs één persoon van (hoog)bejaarde leeftijd.

Hoewel bij een klooster natuurlijk wordt gedacht aan monniken, was dat bij deze begravingen duidelijk niet aan de orde. Het gaat hier om (gegoede) burgers die waarschijnlijk in de

Op de plaats van de waterput ligt een deksel met het logo van de Augustijner Orde

kloosterkerk - nu Augustijnenkerk - ter kerke gingen. Begraven worden bij de monniken was heel gewild, omdat het klooster werd gezien als de veiligste plek voor eeuwige zielenrust. <

De fundering van de put (l.o.) en de gevonden skeletten

